

ಮಿರಿಯಟಳ ಎತ್ತರದ ತಂತಿಯ ಮೇಲಿನ ಡೊಂಬರಾಟ

ಎಮಿಲಿ ಅರ್ನಾಲ್ಡ್ ಮ್ಯಾಕುಲಿ

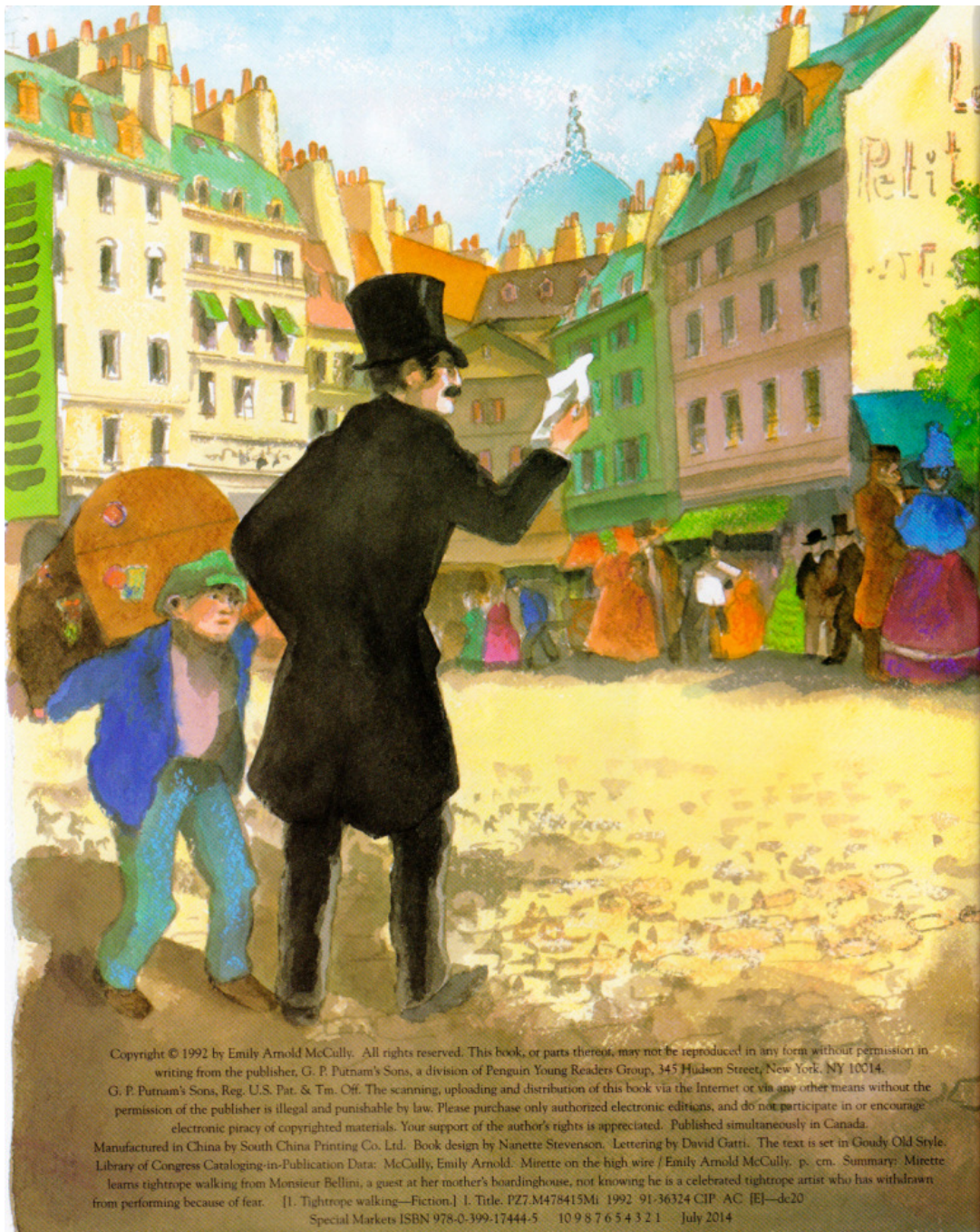
ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿದ್ದ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಸಚಿತ್ರ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆಟ್ಟಿದ್ದ ಕೃತ್ರಿಕಾಟ
ಪಾರಿತೋಷಕ ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ದೊರೆತಿದೆ.

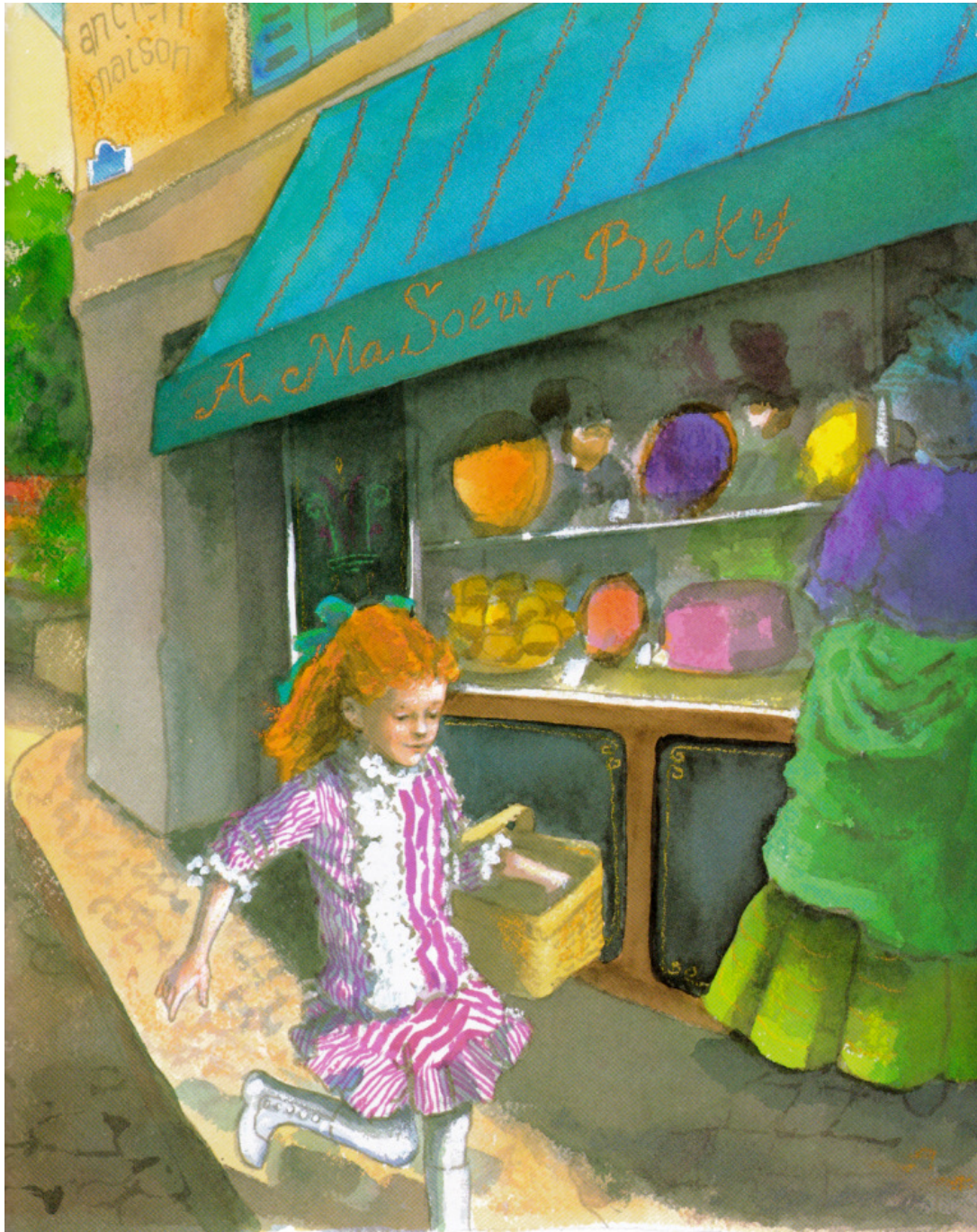
ಮಿರಿಯಟಳ ಎತ್ತರದ ತಂತಿಯ ಮೇಲಿನ ಡೊಂಬರಾಟ

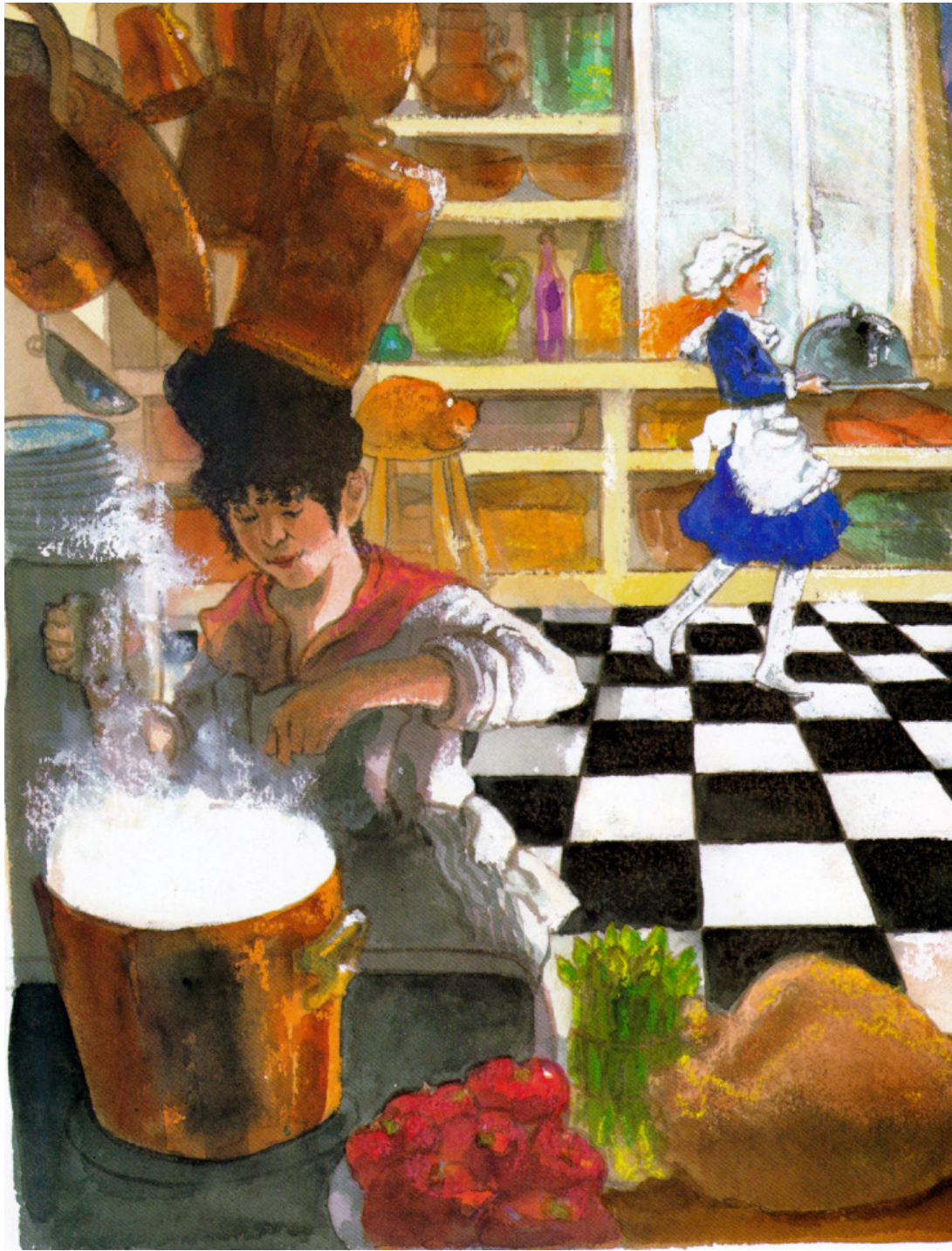

ಎಮಿಲಿ ಅರ್ನಾಲ್ಡ್ ಮ್ಯಾಕುಲಿ

ನೂರು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಪ್ಯಾರಿಸ ನಗರದಲ್ಲಿಯ ರಂಗಮಂಚಗಳು, ಸಭಾಂಗಣಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಕಲಾದಾಲನಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳಿಂದ ದುಡ್ಡು ಗಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಲಾವಿದರ, ಆಟಗಾರರ, ಮೋಟಗಾರರ, ಮೂಕಾಭಿನಯ ಮಾಡುವವರ, ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕರ ತವರುಮನೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಇದೇ ರೀತಿ ಅವರ ನಿವಾಸ ಹಾಗು ತಿಂಡಿ ತಿನಸಿಗಾಗಿ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳು ಕೂಡ ನಗರದ ತುಂಬ ಇದ್ದವು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ಟ್ರೀಟದ ಮೇಲಿನ ಶ್ರೀಮತಿ ಗೇತೂ ಈ ಮಹಿಳೆಯ ಬೋರ್ಡಿಂಗು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಬಹು ದೂರದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಲೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನೆಗಾಗಿ ಕಲಾವಿದರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್‌ದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಕಲಾವಿದರು ಕೆಲ ದಿನ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೋರ್ಡಿಂಗ್‌ದಲ್ಲಿಯ ಮೆತ್ತನೆ ಹಾಸಿಗೆ ಹೊದಿಕೆ ಹಾಗು ರುಚಿರುಚಿಯಾದ ತಿಂಡಿಗಳಿಂದಾಗಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಗೇತಾ ತನ್ನ ಅತಿಥಿಗಳ ಆದರೋಪಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ತಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆಕೆಯ 8-10 ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗಳು - ಮಿರಿಯಟ - ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅರಿವೆ ಒಣಹಾಕುವದು, ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಬೆಡ್ ಶೀಟುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವದು, ಆಲೂಗಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಸುಲಿಯುವದು, ಹಾಲುಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವದು ಇಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವಳದು ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅತಿಥಿಗಳ ಹರಟೆಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತು ದೂರ ದೂರದ ಊರುಗಳ ಸುದ್ದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುವ ಈ ಅಲೆದಾಡುವ ಕಲಾವಿದರು ಬಣ್ಣಿಸಿದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ತರ ಖುಶಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಜೋತು ಬಿದ್ದ ಮುಖದ ಒಬ್ಬ ಅತಿಥಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಬೆಲಿನಿ. ಎತ್ತರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ತಂತಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಕಸರತ್ತಿನ ಆಟವಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಅವನದು ಪಳಗಿದ ಕೈ. ಆದರೆ ಈಗ ಆತ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿದ್ದನು. “ನಾನೀಗ ಕೇವಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. “ನಿಮಗಾಗಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೋಣೆ ಇದೆ. ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಹೊರಗಿನ ಗದ್ದಲ ಕೇಳಬರುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದನೆ ಅಂತಸ್ತಿನ ಹಿಂದಿನ ಮಗ್ಗಲು ಈ ಕೋಣೆ ಇರುವದರಿಂದ ದಾರಿಯ ಮೇಲಿನ ನೋಟ ನೋಡಲು ಸಿಗಲಾರದು.” ಎಂದು ಗೇತು ಹೇಳಿದಳು. “ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಇದೇ ಕೋಣೆ ಸರಿ. ನನಗೆ ಗದ್ದಲ ಬೇಡ. ಉಟ ಕೂಡ ನಾನೊಬ್ಬನೆ ಕುಳಿತು ಮಾಡುವೆ.” ಎಂದು ಬೆಲಿನಿ ಹೇಳಿದನು.

ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಹೊಲಸು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಲೆಂದು ಮಿರಿಯಟ ಬೆಲಿನಿಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಳು. ಅವಳಿಗೆ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯ. ಒಳ ಹೊಕ್ಕು ಕಿಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಣಿಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದಾಗ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೋಜಿನ ಆಟವೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅವಳ ಕಾಲುಗಳು ಅಲ್ಲಗೊಳೆಯತೊಡಗಿದವು. ತಾನೂ ಕೂಡ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಜಿಗಿದದ್ದು ಬೆಲಿನಿಯ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹಾತೂರೆದಳು.

ಮಿರಿಯಟಳು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ “ಸರ್, ಬೆಲಿನಿ ಸರ್, ನನಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಒಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ “ಈ ನಿನ್ನ ಆಸೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಕಾಲುಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಡಿ ಇಡಲಾರವು.”
“ನೀವು ನನಗೆ ಕಲಿಸಲೇ ಬೇಕು! ಈಗಲೇ ಕಾಲುಗಳು ನಿಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. “ ಮಿರಿಯಟ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

ಮಿರಿಯಟ ದಿನಾಲು ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಬೆಲಿನಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ಸವರುತ್ತ ಹಾಗು ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ತಂತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲನ್ನು ಒಂದೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ತರುವ ಅವನ ರೀವಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಆತನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕೊನೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ ತಡೆಯಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಲಿನಿ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಾಣದಿದ್ದಾಗ ಅವಳು ಪುಟಿದೆದ್ದು ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಕೈಗಳೆರಡು ಉದುರುಗೋಲಿನಂತೆ ಹೊರಳಾಡತೊಗಿದವು. ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು. ಬೆಲಿನಿಗೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ನನಗೇಕಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು

ಹತ್ತು- ಹನ್ನೆರಡು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣವಷ್ಟೇ ಅವಳು ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದೆ ನಿಂತಳು. ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ಮುಂದಿನ ಎರಡು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಲ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರೂ ತಂತಿಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಚಲಿಸಿದಳು. ಆಕೆಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಬೆಲೆನಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಆತುರವಿತ್ತು.

ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆತನು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಕೆಳ ದನಿಯಲ್ಲಿ
“ಮೊದಮೊದಲು ಎಲ್ಲರೂ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಕುಶಲತೆ ಇದೆ ಎಂದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.”

“ಧನ್ಯವಾದ! ಸರ,” ಮಿರಿಯಟ ನುಡಿದಳು.

ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆಲಸಗಳನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆ ಮೊದಲೇ ಎದ್ದು
ಮುಗಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಆ ಮೇಲೆ ಇಡೀ ದಿನವೆಲ್ಲ ತಾಲೀಮು. ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ
ಅವಳು ಕಸರತ್ತಿನ ವೈವಿಧ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಳು.

ಬೆಲಿನಿ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾದ ತರಬೇತಿಗಾರ. “ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ತಂತಿಯನ್ನೇ
ನೋಡುತ್ತಿರಲಿ. ಚಿತ್ತವನ್ನು ಚದುರಿಸಬೇಡ. ನಿನಗೆ ತಂತಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಯನ್ನು
ಮುಟ್ಟುವದಿದೆ ಎಂಬುದರ ಜ್ಞಾಪಕ ಇರಲಿ.”

ಮುಂದಿನ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳದೆ, ತನ್ನ ಸಮತೋಲನೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದಳು. ಬೆಲಿನಿ ಅವಳಿಗೆ ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಹೇಗೆ ಅಭಿವಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಓಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಮಲಗಬೇಕು, ಹೇಗೆ ತಿಪ್ಪರಲಾಗ ಹೊಡೆಯಬೇಕು ಮುಂತಾದ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದನು. ಅವಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ತರಬೇತಿಗೊಂಡಳು. “ನಾನಿನ್ನೆಂದಿಗೂ ತಂತಿಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಲಾರೆ.” ತುಸು ಗರ್ವದಿಂದಲೇ ಬೆಲಿನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ಇಷ್ಟೊಂದು ಸೊಕ್ಕು ಸರಿಯಲ್ಲ.” ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲಿನಿ ಉತ್ತರಿಸಿದನು. ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ಮಿರಿಯಟಗೆ ಮುಂದಿನ ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಲಂಡನ್ನಿನ ಅಸ್ಟಲೆ ಹಿಪ್ಪೋಡ್ರೋಮದ ಏಜಂಟನೊಬ್ಬನು ಗೇತಿಯ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್‌ದಲ್ಲಿ ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬೆಲಿನಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಗ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

“ಬೆಲಿನಿ! ದೊಡ್ಡ ಆಟಗಾರ!! ಯಾರು..?”

“ಈತ ಮಹಾನ ಬೆಲಿನಿ. ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಇದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?”

“ಬೆಲಿನಿ... ಒಂದು ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಉದ್ದದ ಹಗ್ಗದ ಮೇಲಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಲವಿರುವ ನಾಯಗರಾ ಜಲಪಾತವನ್ನು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೇ ದಾಟಿದ ಕಲಾವಿದ....”
ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಹೇಳತೊಡಗಿದನು.

“ತಂತಿಯ ಅರ್ಧ ಅಂತರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸುಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಂಡದ ಮೇಲೆ ಆಮ್ಲೇಟು ಮಾಡಿ
ತಿಂದು ತೋರಿಸುವವ,... ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಶಂಪೇನ ಮದ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ಸುರಿದು
ಅಭಿನಂದಿಸುವವ...” ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇಂತಹ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

“ಬೆಲಿನಿ ಒಮ್ಮೆ ಕಾಲಿಗೆ ಬುಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ತಂತಿಯ ಮೇಲಿಂದ ನಡೆದಿದ್ದನಂತೆ... ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಾರ್ಸಿಲೋನಾದಲ್ಲಿಯ ಬುಲಫಾಇಟದ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣದಲ್ಲಿಯೇ ತಂತಿಮೇಲಿಂದ ತೋಫನ್ನು ಹಾರಿಸಿದನಂತೆ.. ನೇಪಲ್ಸ್‌ದಲ್ಲಿಯಂತೂ ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿದ್ದ ಹಗ್ಗದ ಮೇಲಿಂದ ನಡೆದನಂತೆ... ನಿಜವಾದ ಕಲಾವಿದ. ಇದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಇರಬೇಕು....” ಏಜಂಟ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಮಿರಿಯಟ ಬೆಲಿನಿಯ ಕೋಣೆಗೆ ಓಡುತ್ತಲೇ ಹೋದಳು. “ಇದೆಲ್ಲ ನಿಜವೇ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀವು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಾ? ನೀವು ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಏಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ನನಗೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಬರುವವಳೇ... “ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ನಿಲ್ಲಲೇ ಇಲ್ಲ.

“ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಜತೆ ಒಯ್ಯಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.”

“ಆದರೆ ಏಕೆ? ಏಕೆ.. ಏಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ?” ಮಿರಿಯಟನ ಹಟಮಾರಿತನ.

ಬೆಲಿನಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವೇಳೆ ಮಾತಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ “ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಲಿದೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮಿರಿಯಟಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ... ಅವನಿಗೆ ಅಂಜಿಕೆ. “ಎದರ ಅಂಜಿಕೆ ಕಾರಣ...?” ಮಿರಿಯಟ ಕೇಳತೊಡಗಿದಳು. “ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ಏರುವ ಅಂಜಿಕೆ. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಹೋಗಲೊಲ್ಲದು.” ಬೆಲಿನಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

“ನೀವು ಭಯವನ್ನು ತೊರೆಯಲೇ ಬೇಕು.” ಮಿರಿಯಟ.

“ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ,” ಬೆಲಿನಿ.

ಮಿರಿಯಟ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅಳತೊಡಗಿದಳು.
ಕಣ್ಣೀರು ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ತಂತಿಯ ಮೇಲಿನ ಡೊಂಬರಾಟದಿಂದ ಅವಳು
ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಬೆಲಿನಿಯ ಆ ಭಯ ಎಂಬುವ ಶಬ್ದ ಅವಳನ್ನು
ನಿಶಕ್ತಗೊಳಿಸಿತು. ಕೈಕಾಲುಗಳು ಹರಿದಂತೆ ಆದವು.

ಅವಳ ಇಂದಿನವರೆಗಿನ ಕಲಿತಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ನೀರು ಚಲ್ಲಿದಂತಾಯಿತು. ಬಹಳ
ಮುದ್ದೆಯಾದಳು.

ಇಲ್ಲಿ ಬೆಲಿವಿ ಕೂಡ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿದ್ದನು. ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಿರಿಯಟಳು ನಂದಿರಬೇಕು. ನಾಳೆ ಬೆಳಗಿನವರೆಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿಯ ಅಂಜಿಕೆ ಹೊರಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಮಿರಿಯಟಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸಲು ಕೂಡ ಶಕ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಆದರೂ ಭಯ ದೂರಹೋಗಬಹುದೇ? ಅಂಜಿಕೆ ಹೋಗಿಸುವದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬಹುದೇ?

ಆ ರಾತ್ರಿ ಬೆಲಿನಿ ಏಜಂಟನ ದಾರಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಏಜಂಟನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. “ನೀವೇನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ನಾನೆಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.” ಏಜಂಟನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದನು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಲಾಭವೇ ಲಾಭ. ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ನನ್ನ ಸುದೈವ. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಅಂದುಕೊಂಡನು.

ಒಳಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ತಂತಿ ಇರುವ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಬೆಲಿನಿ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋದನು. ಯಾರಿಂದಲೋ ಒಂದು ವಿಂಚವನ್ನು ಎರವಲಾಗಿ ತಂದು ಇಡೀ ದಿನ ಎರಡು ಕಟ್ಟಡಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟತೊಡಗಿದನು.

. “ಹೊರಗೆ ಏನು ನಡೆದಿದೆ ನೋಡು.” ಅವಳ ತಾಯಿ ಮಿರಿಯಟಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಈ ನೆವದಿಂದಾದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಹುರುಪು ಬರಲಿ. ಹೊರಗಿನ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಗದ್ದಲವಿತ್ತು. ಜನಜಂಗುಳಿಯ ನೂಕುನುಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಏನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ನುಸುಳಿ ನುಕಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಳು. ಏಜಂಟ ಹೊನಲುಬೆಳಕನ್ನು ಮುಗಿಲಿನೆಡೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

“ಬನ್ನಿ, ಬೇಗ ಬನ್ನಿ. ಬೆಲಿನಿ ಶೋ ನೋಡಲು ಬನ್ನಿ!” ಎಂದು ಏಜಂಟ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಒದರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದು ಶತ್ಯವೇ? ಅವಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳ ಎದೆ ಜೋರುಜೋರಾಗಿ ಬಡೆಯತೊಡಗಿತು.

ಬೆಲಿನಿ ಎದುರಿನ ಬಾಲ್ಕನಿಯಿಂದ ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಹಾಗು ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ಏರಿದನು. ಕೂಡಿದ ಜನಜಂಗುಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಗುಂಪು ಉತ್ಸಾಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಬೆಲಿನಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟನು. ಆ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ವಿಗ್ರಹದ ತರ ಏನೂ ಚಲನೆ ಮಾಡದೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟನು. ಎಲ್ಲ ಜನ ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪುತ್ತಲಿದೆ ಎಂಬುದು ಮಿರಿಯಟಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಬೆಲಿನಿಯನ್ನು ಅವಳು ನೋಡತೊಡಗಿದಳು.

ಒಂದು ಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೂಡ ಹಾಳು ಮಾಡದೆ ಅವಳು ಮರೆಯಾದಳು. ಮತ್ತು ತಂತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಡದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಳಹೊಕ್ಕಳು. ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ತುಳಿಯುತ್ತ ಮಾಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದಳು. ತಂತಿಯ ಎದುರಿನ ಬದಿ ಹತ್ತಿ ನಿಂತಳು.

ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದಳು. ಬೆಲಿನಿ ಮುಗುಳು ನಗೆ ನಕ್ಕನು. ಮತ್ತು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವಳೆಡೆ ಸರಿಯತೊಡಗಿದನು. ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ತಂತಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸರಿಯತೊಡಗಿದವು. ಅವಳಿಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಆಗಸದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುವ ಅಂದಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲ.

“ಭಲೆ! ಬೆಲಿನಿ ಭಲೆ!! ಭಲೆ!!!” ಜನಜಂಗುಳಿಯ ಕೂಗಾಟ.

“ಗ್ರೇಟ ಬೆಲಿನಿಯ ಪಟ್ಟಶಿಷ್ಯಳಿವಳು!” ಏಜಂಟನ ಧ್ವನಿ. ಬೆಲಿನಿ ಮತ್ತು ಮಿರಿಯಟರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಶೋ ಜರುಗಿಸುವ ಕನಸು ಕಾಣತೊಡಗಿದನು.

ಈ ಗುರು - ಶಿಷ್ಯರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಕಾಲ್ಕೆಳಗಿನ ಹಗ್ಗದೆಡೆ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಹಗ್ಗದ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟುವ ವಿಚಾರ...

